

bevisning, at vi faar flest Tørv gennem Frihandel, og det tror jeg dog kunde faa sin Betydning ogsaa for Hovedstadens Befolkning.

Industrien krævede Maksimalpriserne for Tørv opretholdt. Det har jeg hørt; men jeg vil egentlig tro, at naar de har tænkt sig lidt om, vil de vist have en lidt flov Smag i Munden efter at have fremsat dette Krav. — Det glæder mig i hvert Fald at kunne konstatere, at det endnu ikke er lykkedes nogen at afkræfte dette, som i Virkeligheden for mig er Kærnepunktet, at vi gennem den frie Handel faar den største Mængde af Tørv.

Hauge: Jeg kan ikke gøre for, at det ærede Medlem ikke lader sig belære af Kendsgerningerne. Forholdet er dette, at Tørveproduktionen ligger saaledes, at der kun kan produceres en vis begrænset Mængde Tørv her i Landet i de to Sommermaaneder, hvori Tørveproduktionen finder Sted. Det er ikke saaledes, at man kan udstrække Produktionen ud over 1. August; da skal Produktionen høre op, da kan man ikke producere længere. Den Tørveproduktion, som betyder noget, er afhængig af de forhaandenværende Maskin-anlæg. Disse lader sig ikke forøge fra nu af, til Produktionen tager sin Begyndelse. Tørveproduktionen er afhængig af den forhaandenværende Arbejdskraft. Tørveproduktionen er afhængig af hele Mosens Beskaffenhed og da navnlig af den Læggeplads, der er til Raadighed. Men endelig er Forholdet dette, at Tørveproduktionen her i Landet i højeste Grad er afhængig af den Evne, vi har til at bringe Produktionen ud til Forbrugerne, altsaa af Banernes Evne til at befordre Tørvene. Tørveproduktionen her i Landet kan faktisk ikke øges nævneværdigt udover, hvad den var i 1918. Naar den indskrænktes i 1919, skyldtes det fornemmelig den Omstændighed, at Tørveproducenterne frygtede for, at Transportvanskelighederne skulde blive saa store, at de ikke kunde faa saa stor Produktion transporteret ud i 1919 som den, de havde i 1918, men som de blev hjulpet af med derved, at blandt andet Staten købte en meget stor Mængde Tørv og oplagrede dem for at have en Reservebeholdning for paa-kommende Tilfælde. Det vilde Staten ikke gøre igen i 1919 af den Grund, at man ikke fik det, man købte i 1918, afsat før i Slutningen af 1919. Det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) kan derfor ikke overfor den virkelige Sagkundskab komme

med den Paastand, at Tørveproduktionen vil blive øget i nævneværdig Grad ved den Omstændighed, at der er Frihandel. Jeg har den Opfattelse, at Forholdene kan komme til at forme sig saaledes, at Tørvefabrikanterne endogsaa vil begrænse Produktionen og tage Fortjenesten ikke paa en stor Produktion, men paa en begrænset Produktion, som de er sikre paa at faa afsat til meget høje Priser, som de selv dikterer.

E. Rasmussen: Det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) udtalte, at hvis det skulde vise sig, at Tørvefabrikanterne misbrugte deres Stilling, kunde man altid gribe ind. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvornaar han da mener det passende at gribe ind. Er det, naar Tørven koster 55 Kr. pr. Ton i Mosen? for saa kan det ærede Medlem sikkert begynde med at gribe ind lige straks. Jeg vil ogsaa gerne spørge det ærede Medlem, hvad han vil gøre ved alle dem, der har solgt Tørv pr. Kontrakt, og som skal levere dem i det kommende Aar. Vil han da nedsætte Prisen, eller vil han, at Staten skal betale Forskellen? Noget maa der jo gøres. Jeg tænker, han vil sige: Der er truffet nogle Handler, men dem tager vi ikke Hensyn til; I skal sælge f. Eks. til 40 Kr., som det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) sagde, at Tørvefabrikanterne vilde sælge til. Man kan ikke tage et konservativt Blad eller Vønstreblad i Haanden i denne Tid, uden man læser harmfulde Artikler om Uroen paa Arbejds-markedet, og det er sikkert rigtigt, at der er meget for megen Uro paa Arbejds-markedet. Men hvorledes kan man fra den Side forlange, at der skal være Ro, naar alle de Foranstaltninger, de træffer her, gaar ud paa at fordyre Varene, saaledes som naar man her fordyrer en saa nødvendig Vare som Brændselet med 100 pCt.? Da bliver Følgen, at der kommer Uro, og de Herrer skal have Ansvaret for Uroen, naar de laver Varefordyring ved deres Foranstaltninger her paa Rigsdagen.

Ulrich: Det ærede Medlem (E. Rasmussen) spurgte mig, hvornaar jeg vilde have, at man skulde gribe ind, og mente, at naar man skulde gribe ind, naar Tørven kostede 55 Kr., maatte man gribe ind med det samme. Jeg maa sige, at jeg kender ikke noget Eksempel paa, at der er forlangt en saadan Pris, men det ærede Medlem synes altsaa at gøre det. Selv-